

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 II LEGISLATURA

Any 1990

Número 82

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 3 de maig del 1990, a les 17 hores.

LISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Té intenció la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori de dictar normativa en relació amb la utilització d'aigües residuals o fangs de depuradora amb finalitats agrícoles o d'altre tipus?"

II.- INTERPELL·LACIÓ R.G.E. núm. 197/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a la problemàtica dels menors.

III.- DEBAT DE LES PROPOSTES DE RESOLUCIÓ de l'informe-estudi dictaminat per la Comissió no Permanent d'Enquesta sobre l'Oferta Turística no Legalitzada.

IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ de la Proposició de Llei R.G.E. núm. 987/90, presentada per la Comissió Tècnica Interinsular, relativa a atribució de competències als Consells Insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat.

I.1.- PREGUNTA R.G.E. NUM. 1070/90, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR JOAN MAYOL I SERRA, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, bones tardes.

Comença la Sessió Plenària convocada per al dia d'avui, segons l'Ordre del Dia que els han repartit, pel punt I referit a Preguntes.

Per formular la núm. 1070/90 sobre la redacció del projecte de Directrius d'Ordenació Territorial, té la paraula el Diputat Sr Joan Mayol i Serra.

EL SR MAYOL I SERRA:

La pregunta va adreçada a l'Honorable Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, en el sentit de conèixer el Ple d'aquesta Cambra si hi ha hagut el més mínim avanç en la redacció del projecte de les Directrius d'Orde-

quilíbrios territoriales, presión urbanística de la costa, presión sobre el suelo rústico, protección medioambiental, política turística, transportes interiores, recursos naturales i urbanismo.

En cuanto a las directrices sectoriales, están redactadas en materia hidráulica, en materia de carreteras; en materia de canteras, de oferta turística y de puertos deportivos se dispone de los criterios generales aprobados por el Parlamento; están redactadas en equipamientos sanitarios; en áreas naturales se está pendiente de la decisión definitiva del Parlamento en relación con el Catálogo y se incorporará íntegramente; en Industria están redactándose las relativas a creación del suelo industrial; elaborados por el Consell Insular de Menorca los criterios referentes al plan de instalaciones industriales de Menorca; en estudio algo atrasado las de transporte; en estudio bastante avanzado las de urbanismo y aprobados por el Parlamento los criterios generales de residuos sólidos.

En cuanto a Directrices Territoriales, están elaboradas las del Pla de Mallorca, en fase muy avanzada las de la Ser-

provat per a determinades qüestions en aquesta Cambra, com el Pla de Ports Esportius, etc., i tenim por que no sigui aquest el procés més lògic i racional per elaborar unes directrius que haurien de ser directrius per a l'elaboració dels documents posteriors. Només ens falta sentir que la culpa és del Parlament perquè no fa via amb el Catàleg i per això no hi ha Directrius.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Sr Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Gracias, Sr Presidente.

Sr Mayol, creo que con mi respuesta correcta no le he dado ningún motivo para que haga usted juicios de intención y creo que sus referencias reiteradas, por otra parte, a la actuación del Parlamento en relación con el Catálogo de Espacios Naturales y la supuesta predisposición de la Conselleria son unos juicios de valor que no tienen absolutamente ninguna justificación.

Usted me ha preguntado que avances se habían hecho en los últimos meses y yo le he dado una relación de las cosas que tenemos hechas. Evidentemente no le he leído las Directrices porque no es éste el momento; le he dado una información de lo que está hecho y lo que no lo está, si usted cree que esto supone una crítica del Gobierno hacia el Parlamento está usted muy equivocado y no estoy dispuesto a admitirlo bajo ningún concepto.

I.2.- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1114/90, PRESENTADA PER LA DIPUTADA SRA PAULA GUILLEM I RIPOLL, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR PRESIDENT:

Sí, tenim previst signar més d'un conveni amb l'Estat Central i de fet ja n'hem firmat algun.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula la Diputada Sra Guillem.

LA SRA GUILLEM I RIPOLL:

Ens podria donar alguna aproximació de dates dels convenis que s'hagin de firmar, suposant que les tinguin, o més o manco quina previsió en té?

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula la Sra Consellera d'Educació, Cultura i Esports.

LA SRA CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Mª Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President.

Des de l'inici de la Legislatura present, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports ha mantingut contactes amb l'Administració Central sobre la signatura de diversos acords que afecten el tema de normalització lingüística i aquestes actuacions s'han dut a terme concretament amb els Ministeris de Cultura, d'Educació i d'Afers Exteriors.

Pel que fa al Ministeri de Cultura, es va sol·licitar una entrevista amb elaleshores Ministre Sr Lluís Solana, tot i que no es va poder realitzar fins a l'octubre del 1988, quan ja hi havia un altre Ministre, que era el Sr Jorge Semprún. Entre els temes relatius a Cultura, es tractà la necessitat d'un programa d'aportacions del Govern Espanyol al procés de normalització lingüística.

També hi va haver contactes amb el Ministeri d'Afers Estrangers, amb el qual ja s'han signat convenis, no tan sols la nostra Comunitat sinó totes les Comunitats amb llengua

nistració Central d'una manera similar i amb la deguda proporcionalitat al recentment signat amb la Generalitat de Catalunya.

En aquesta sol·licitud es demana un tractament equitatiu amb la Generalitat de Catalunya, no sols per una simple qüestió de principis, per la qual la nostra Comunitat no pot ser comparativament menys que una altra, sinó per una legítima expectativa de finançament de l'Administració Central a la nostra Comunitat de les Illes Balears de totes aquelles activitats que contribueixin a la normalització del català en els diferents àmbits, tant administratius, educatius com culturals i també socials a les nostres Illes, indicant que l'aportació del Govern Espanyol a l'ingent cost econòmic de la normalització de la llengua catalana, que ha estat de qualque manera el producte de dos segles d'una concessió negativa vers el nostre patrimoni lingüístic i cultural, - s'ha de solucionar de qualque manera i ara és un bon moment per fer-ho.

I.3.- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1071/90, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR JOAN MAYOL I SERRA, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR PRESIDENT:

Per formular la pregunta núm. 1071/90, sobre normativa en relació amb la utilització d'aigües residuals, té la paraula el Diputat Sr Joan Mayol i Serra.

EL SR MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr President.

Malgrat fins ara l'experiència en les Directrius d'Ordenació del Territori demostrí la fiabilitat del Govern davant la Cambra, voldríem conèixer les seves intencions respecte de la publicació de normativa sobre aigües residuals o fangs

EL SR MAYOL I SERRA:

Li agraeixc la seva contestació, supòs que amb un sí hagués estat suficient, però ens agradaria conèixer més detalls, si ens pot parlar de terminis o d'aquestes qüestions i també si hi ha hagut contactes amb la Comunitat Europea en aquest respecte.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Sr Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí; muchas gracias, Sr Presidente.

Sr Mayol, creo que el Gobierno al que pertenezco y mi Conselleria en concreto se han distinguido siempre por dar toda cuanta información se ha recabado y creo que cualquiera de sus compañeros Diputados que de verdad haya tenido interés en el conocimiento sobre cualquiera de los expedientes que se tramitan, obran o tienen relación con la Conselleria ha tenido toda cuanta facilidad se puede dar para tener la documentación más exhaustiva y más completa de que se dispone, pero, naturalmente, si esta información tiene que ser utilizada para hacer juicios de valor, repito, sobre la actitud de la Conselleria del Gobierno en relación con el Parlamento, comprenderá usted que la respuesta se limite escuetamente a contestar a la pregunta que usted hace.

II.- INTERPELLACIÓ R.G.E. NÚM. 197/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, RELATIVA A LA PROBLEMÀTICA DELS MENORS.

EL SR PRESIDENT:

de Balears amb les entitats que treballen la problemàtica dels menors; la segona, saber què fa el Govern de Balears cada dia davant problemes com la mendicitat, predelinquència, relació dels menors amb el món de la droga, abandonament en els carrers, etc. La tercera, abordar una vegada més el tema de la manca d'escoles d'infants, que el nostre Grup Parlamentari - abans PSM-Esquerra Nacionalista, després PSM-EEM i ara NACIONALISTA I D'ESQUERRES - sempre continua reivindicant. Saber com pensa el Govern donar una certa orientació al fracàs escolar o, si més no, saber si fa comptes actuar-hi gens.

En cinquè lloc, la manca d'educadors de carrer, que es totalment coneguda i denunciada en moltes oportunitats, en moltes qüestions concretes que ja hem plantejat. En sisè lloc, conèixer com va aquest convenni del Govern de Balears amb el Govern de l'Estat, com va aquest pacte que deuen tenir vostès, perquè en aquest Parlament va entrar en un moment determinat el Projecte de Llei per tal de tenir competències en matèria de menors, que és una cosa que tots els professionals que treballen amb els menors i totes les entitats ciutadanes que hem consultat ens diuen que és de calaix i que de totes les autonomies que més o manco funcionen i observem som l'única que no en tenim; evidentment no parlem de Ceuta i Melilla, sinó de la resta; són les úniques que queden.

Per tant, aquí va entrar un Projecte Llei de transferències i es va aturar. Es va fer una Ponència; segons el Diputat del nostre Grup que és Ponent, diu que després de la darrera reunió, ja fa molt de temps, es va dir que hi havia una espècie de pacte amb el Govern de l'Estat, uns anys d'aquesta dinàmica amb aquest pacte, amb aquest Decret que funciona, i que a continuació ja hi hauria la transferència. Volem saber quin és el pacte i a veure aquesta dinàmica - curiosa dinàmica, per altra banda - com funciona.

Un altre gran apartat és com va aquesta desconcentració, aquesta dialèctica que hi ha d'haver sobre que el poder s'acosti als ciutadans, és a dir, del Govern vers els Consells, vers els Ajuntaments, vers les entitats ciutadanes, vers els

els hem de felicitar perquè l'any 87 fessin aquest document, allò sí que va ser un punt de partida interessant -, de tots aquests estudis, deim, en treim coses positives, però sempre en treim el mateix: que manca quantificar la problemàtica, que manca acostar-nos als problemes reals que hem dit del carrer, dels menors: predelinquència, drogaaddició, fracàs escolar, etc., etc. Veim un divorci entre burocràcia i carrer; veim, per tant, uns estudis valuosos, fins i tot sabem que vostès n'han fet d'altres després de l'any 87, uns documents preciosos, uns gràfics, unes coses de gabinet molt ben fetes o bastant ben fetes, discutibles evidentment, però que en principi existeixen, però el que ens preocupa més és aquest problema real dels professionals, dels menors, dels al·lots, la realitat quotidiana, i no importa fer massa voltes pels carrers de Palma de Mallorca per veure el problema, si és que el volem veure.

Per altra banda, també volem fer èmfasi en la qüestió del marc legal. A nosaltres ens pareix que la Llei d'Acció Social de l'any 87 donava unes perspectives clares al Govern de la Comunitat per tal d'ordenar tot el que era la programació i la direcció sobre aquesta problemàtica. Que sapiguem, la Conselleria d'Acció Social i Sanitat - per cert que el Conseller, com és habitual, no és aquí present - no ha tengut cap actuació.

Per tant, vagi d'entrada una mica d'observació sobre el marc legal; que la Conselleria de Sanitat i Acció Social, si bé ha fet els decrets de subvencions, ni tans sols té un programa mínim d'actuació. Una altra cosa és que el tenguem la Direcció General del Menor, ubicada a la Conselleria Adjunta a Presidència, cosa evidentment molt discutible, però que és un problema seu, senyors del Govern, i que sí creim que des d'un punt de vista del marc teòric i d'intervenció diària ha fet coses a través del seu responsable polític, però aquest marc legal incomprendible d'una llei no complida i a la vegada d'una transferència que nosaltres encara no comprenem, no sabem a quin punt es troba. Ara per ara encara no sabem on anam, on pensam anar o si això és el funcionament habitual d'aquesta autonomia que vostès volen construir. De totes maneres hem de dir que ahir vostès vo-

enllà de la burocràcia, més enllà del marc legal existent i que es donassin passes decisives, passes definitives en un problema que és un flagell social, tots ho sabem, però que no feim el que realment hauríem de fer per anar-li creant unes bases de solució, al contrari, el problema s'agreuja de cada dia un poc més i si no, repassem les toxicomanies, repassem la delinqüència o predelinqüència i repassem temes com la defensa i tutela d'incapaces, sobre el qual aquest Parlament va aprovar una proposta de llei del nostre Grup que el Govern ha incomplert d'una manera olímpica, com també és habitual quan es tracta de problemes socials d'actuació immediata.

Certament, ens sembla que falta un cop de timó d'alta direcció política i certament ens sembla que falta el que vostès deien que s'havia de fer en el document del 87: cercar la participació ciutadana, potenciar els professionals del sector, en definitiva cercar més recursos econòmics i fer que tota la societat discuteixi el problema del menor; que el conjunt de la societat, dels tècnics i dels professionals hi participin en lloc de crear diversos escalons burocràtics, pensant a la vegada que tots aquests problemes es resolen amb subvencions, perquè evidentment el qui rep la subvenció es veu obligat a callar perquè ja li han donat una cosa - a vegades pareix que vostès pensen així - i en conseqüència el seu esperit crític no existeix.

Nosaltres creim que en aquest sector del menor això no els ha anat bé del tot. Per bé que qualche entitat no ha estat crítica els darrers mesos, una majoria del sector sap que els problemes hi són, sap que la seva Direcció General ha actuat - jo crec que amb bona voluntat i a vegades amb encert, sobretot a nivell de planificació -, però que el problema real hi és i no l'acabam d'abordar.

Si el Govern de Balears creu que no té els pressuposts suficients, si creu que no té el personal suficient - nosaltres creim que el té, però vaja -, facin transferències als Consells, transfereixin als Ajuntaments, marquin el que asse-

més en els professionals, pensin que és la primera vegada que discutim globalment el problema del menor, però que aquests mesos passats els hem plantejat qüestions més de 65 vegades, que moltes vegades els hem dit que la sensibilitat social ha de ser de tot aquest Parlament i, en definitiva, el que volem hores d'ara són moltes realitats.

Cal cercar les solucions amb tranquil·litat. Tècnics n'hi ha de bons; de professionals, encara molts millors i que molts de pics fan feina desinteressadament; els fracassos de centres com Es Pinaret són coneguts de tothom. Es ben hora de donar el cap de timó i si aquest cop de timó ha de significar una crítica forta a l'Administració de l'Estat i a tota la burocràcia que aquests anys ha ofegat un bon desenvolupament de la problemàtica del menor, pensin que, si més no, tendran el suport del nostre Grup Parlamentari.

EL SR PRESIDENT:

Per contestar per part del Govern, té la paraula el Conseller Adjunt a Presidència, Sr Gilet.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA
(Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Jo hauria de començar dient i així ho faré que no és la primera vegada que en aquest Parlament es parla d'una qüestió tan transcendent, tan important com la dels menors.

L'octubre del 1987, crec que per primera vegada en el transcurs d'aquesta Legislatura es va dur a Comissió d'Assumptes Socials el que volíem que fos el programa d'actuació en el camp de menors. Això demostrava ben a les clares, entenc jo, quina era la voluntat de la Conselleria del Govern respecte d'aquest tema: En primer lloc, exposar d'una manera clara aquestes intencions en un paper, plasmar-les en aquest paper i traslladar-lo als membres dels di-

Aleshores, tot allò que pugui afectar el menor dependent de la Direcció General de Joventut de la Conselleria queda imbricat dins el pla quadriennal d'Acció Social de la Conselleria de Sanitat, o sigui que les qüestions de caràcter burocràtic, de caràcter administratiu, governamental al fons, d'aquesta duplicitat de tractament a nivell administratiu, a nivell de Govern que no satisfà al Sr Sebastià Serra, jo entenc que entenc que en aquests moments és la situació més adient, més oportuna.

Per quin raó? Purament i simplement perquè la competència, la transferència de les competències de la Direcció General de Protecció Jurídica del Menor no s'ha fet i mentre aquesta situació es mantengui jo entenc - és la meua postura, naturalment, d'altres jerarquies potser pensaran el contrari - que l'estatus de les dues competències, dels dos temes, s'han de mantenir exactament igual.

L'any 87, bé fos de paraula o per escrit es va manifestar que la intenció de la Conselleria era donar una passa endavant en la qüestió de les transferències sobre menors, i quan dic això sempre em referesc al Ministeri de Justícia. Es varen fer gestions, es varen mantenir moltes converses amb el nou Ministeri d'Assumptes Socials, amb una postura absolutament oberta per part d'aquest Ministeri, fins que es va arribar a la firma d'un conveni en octubre-novembre de l'any 1988, conveni que va ser i és el millor que es podia aconseguir - em pareix que ho vaig explicar en una altra ocasió -, el que reunia millor les circumstàncies de caràcter estatutari, que lamentablement, per distracció o per altres raons, no s'hi incloure una competència que tenen totes les altres Comunitats Autònomes, tret de Ceuta i Melilla, i que nosaltres, amb el nostre Estatut, no podem aconseguir per una via ordinària.

D'aquí ve que, independentment de la firma del conveni, es dugués a aquest Parlament, via Govern, un Projecte de Llei de transferència de la competència de menors, Projecte de Llei que es va aprovar - vostès el varen votar - en aquesta mateixa Cambra; es va remetre al Congrés de Diputats i es troba pendent de la intromissió en un Ordre del

acords que es varen prendre davant la possibilitat de qualque queixa per part del Ministeri quant a la gestió del conveni i atès que aquest acabava en octubre-novembre, es va plantejar a veure si era possible, si hi hauria una postura de denúncia per part del Ministeri o no hi seria. Aleshores, l'acord de la Comissió Mixta és summament clar: "Davant el pròxim venciment del conveni de col·laboració subscrit entre el Ministeri d'Assumptes Socials i la Comunitat Autònoma de les Illes Balears sobre la gestió de les competències en matèria de protecció de menors de 17 d'octubre del 1988, s'acorda per unanimitat que que quedi prorrogat el mateix en el seu venciment, cas de no ser denunciat per cap de les dues parts d'acord amb el previst a l'apartat 14 del mateix conveni".

Aquesta és la situació en què ens trobam avui, per bé que hi un afegit que consider que també és interessant. La mateixa Comissió Mixta, a l'apartat segon, manifesta o vol deixar constància expressa del reconeixement a la gestió del Sr Sebastià Roig Montserrat, Director General de Joventut, en general quant als temes relacionats amb el conveni i especialment per la seva intervenció directa en els centres d'Es Pinaret i d'Alcúdia. Això no és de cap manera un pacte, sinó simplement que per una vegada les dues parts, Ministeri i les dues institucions, s'entenen perquè es parlen de tu a tu i sense grans diferències.

Jo diria que l'any 89 ha estat un any important en aquesta qüestió i ho diré perquè ens ha permès un rodatge en la gestió de la transferència d'una competència que encara no tenim, que ens ha permès acostar l'Administració a una sèrie de problemàtiques tant de funcionaris com d'entitats col·laboradores, com dels ciutadans en general. En primer lloc, que quedi clar - i entenc que vostè ho acceptarà - que els tancaments a determinats indrets públics que es produïen abans d'octubre del 88 no s'han tornat a produir. Que hi hagué desfasaments, que hi ha hagut problemes quant a la redacció de les nòmines durant els primers mesos, li ho accept; ara bé, és cert i segur que no hi ha hagut tancaments al Tribunal Titular de Menors quant a entitats col·laboradores ni hi ha hagut manifestacions públiques

de negatiu i de compromès.

En aquest sentit, tot el que es fa dins aquesta Memòria del 89 - com comprendrà serà impossible que li traslladi paraula per paraula en aquests moments - li asseguro que conté tot l'esperit que envolta la competència de menors i la base d'aquest compromís no és altre més que el dia de demà, vista la bona trajectòria Ministeri-Comunitat Autònoma-Conselleria, sigui possible, el mes d'octubre, el mes de novembre del 90 o pel febrer del 91, personar-nos davant el Congrés de Diputats i manifestar, en primer lloc, que hi ha una disposició i una postura favorable per part del Ministeri pel que fa a la gestió d'aquesta Conselleria, de la Direcció General de Joventut, sobre la competència de menors i, amb aquestes - i perdoni l'expressió - i amb l'avantatge de saber realment què tenim entre mans i què podem fer per als menors de les nostres illes, veure de quina manera el Grup Parlamentari SOCIALISTA es nega i manté la postura que aquesta Comunitat sigui l'única que no té competències en Menors.

Jo diria que les relacions entre les entitats col·laboradores ha estat positiva, de tal manera que en aquests moments hem firmat 38 convenis amb guarderies, 36 amb menjadors; amb els Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera l'any 89 en varen firmar convenis; s'ha firmat conveni amb l'Ajuntament de Palma; amb els llars funcionals, centres i residències, un total de 16. Es produeix un seguiment constant d'aquests convenis i n'és bona prova que l'any passat se'n varen denunciar dos, un per canvi de programa i l'altre perquè la guarderia no reunia els mínims educatius i alimentaris.

Ara bé, també és cert i s'ha de dir que es manté un seguiment constant de la firma d'aquests convenis. Així, els directors dels centres mantenen reunions periòdiques per clarificar l'elaboració del projecte educatiu, si en tenen; la revisió dels programes, etc., etc. Hi ha una qüestió que jo entenc que és transcendent; vostè l'exposa aquí - veig que

ha de reconèixer, però en la qüestió dels centres de primera acollida i Es Pinaret i una tercera fase, que per desgràcia és la presó, aquí enmig hi hem de posar alguna cosa. Aleshores, nosaltres, la Comunitat Autònoma està disposada i estudia la possibilitat d'intercalar un nou centre, un nou element on sigui possible perquè no es produeixi el salt de Pinaret a presó.

Aquests serien els únics doblers, l'única destinació pressupostària que la Conselleria, que la Comunitat Autònoma hi destinaria, de manera que el total pressupostat de 381 milions de pessetes - enguany, per suposat més de 400 milions de pessetes - és suficient. L'increment de plantilla que s'ha aconseguit enguany també és suficient, les proves es realitzen o es realitzaran el mes que ve. Entenem que mentre no es produeixi una transferència efectiva i plena de la competència de menors, la Comunitat Autònoma no pot desviar, distreure partides, dotacions pressupostàries per a competències que no tenim en aquests moments, sinó que ens limitam purament a gestionar-les.

Aquesta és la postura que entenem adequada i en aquest sentit, atès que les dotacions pressupostàries que venen de Madrid són suficients - naturalment ens agradaria tenir-ne més - no tenim per què modificar el sentit de la nostra filosofia política.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir?

Per part del Grup MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

ordinades, que ens marcaran indiscutiblement la forma d'actuació del nostre poble balear.

No sé si a vegades ens adonam, quan tractam el tema dels menors, que la nostra futura societat ja depèn de com pugin els nostres fills, de la nostra capacitat per tenir cura amb tot l'afecte possible del seu creixement. Família, escola, oci són els tres puntals del desenvolupament dels nostres menors i jo tenc els més dubtes que tractem aquest tema amb la consciència que reclama: com es desenvolupa el nen en la nostra família, quina és la nostra forma d'actuació peculiar, diferent d'altres llocs i en cada zona de les nostres illes, per què el nen actua d'una manera o d'una altra.

Diuen que l'home criminal va ser un nen desgraciat al qual varen faltar bons exemples i afecte, per açò vull repetir que el tema d'avui és molt important i que s'hauria de fer una anàlisi molt profunda del tema basada en els tres punts que deia abans: família, escola i oci. Què feim nosaltres per preparar vertaderament el futur dels nostres fills? Ara parlàvem bàsicament de les actuacions que es fan o es deixen de fer perquè aquesta problemàtica és real i s'ha de solucionar, com he dit abans, però quina feinada tendrem i com s'anirà multiplicant si no solucionam el futur, si feim un estudi puntual!

El Sr Gilet ha dit que l'única Comunitat Autònoma que no té competències es la nostra i això és greu. Les nostres illes necessiten un pla únic d'actuacions amb tot un organigrama on s'incloguin Govern, Consells, Ajuntaments, amb objectius programats per psicòlegs, per sociòlegs que ens donin els resultats positius que tots desitjam. Sense aquest pla coordinat i amb objectius clars, és ben possible que les nostres voluntats acabin en un aplec de bones intencions que no resolguin la problemàtica dels menors ni el benestar futur de la nostra societat balear.

En definitiva, partint de la base d'aquesta interpel·lació d'avui, m'agradaria que quedés clara l'obligació, la gran responsabilitat que tenim que quan aquí feim lleis i el Go-

quier interpel·lació al respecte.

Este año es un año muy importante. El mes de enero se firmó en la ONU la convención de los Derechos del Niño, que fué suscrita por la mayoría de los países y por tanto tiene ya el carácter de ley internacional. Han transcurrido muchos años desde el año 24, cuando se abordó por primera vez en la Sociedad de las Naciones la temática y se aprobó una declaración de los derechos del niño. Después, el año 59, en la ONU, y este año, insisto, en esta última convención.

Se ha recordado aquí que muchos adultos delincuentes - un porcentaje muy considerable, hasta un 80% - fueron niños quizá frustrados, faltos de cariño, maltratados y recuerdo precisamente que éste era un tema que una eximia escritora, Concepción Arenal, y otros autores trataban con mucho interés y con mucho cariño.

Si hacemos un repaso de la historia de las Naciones Unidas, de la Sociedad de Naciones del año 24 hasta ahora, veremos que en más de sesenta años el tratamiento del niño por los adultos ha experimentado una evolución perfectamente detectable. Antes era casi más bien un objeto patrimonial que un sujeto de derecho; como mucho, los niños eran sujetos de obligaciones, debían muchas cosas a los mayores - respeto, obediencia, etc. -, pero realmente no eran considerados como sujetos de derecho.

Después, esa consideración fué más bien de carácter pasivo, pero no como sujeto de derecho de carácter activo. Incluso hoy en día que somos incompetentes, es decir, que no tenemos competencia en materia de protección y tutela de menores, es triste observar que cuando hablamos de los menores nos limitamos a hablar de la protección y de la tutela, casi como si fuesen unos cuasi objetos, insisto, o como mucho unos sujetos de derecho pasivo, pero ¿por qué no, además, de la promoción, de la participación de los niños en las decisiones que les conciernen y afectan? No se trata exclusivamente de una protección o una tutela de unos niños que efectivamente están o pueden estar en muchos ca-

ció, sino también sobre el hecho de haber tenido un *habitat* sano. No basta, insisto, la máxima "mens sana in corpore sano"; para los niños del futuro habremos de buscar una casa común donde ellos no puedan reprocharnos que no les hemos proporcionado un *habitat* sano.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President.

Jo crec que tal vegada és massa prest per parlar del tema de la interpellació d'avui, però que és interessant perquè ens pot servir per parlar sobre el tema del menor amb una visió àmplia i global.

D'entrada, nosaltres voldríem dir que creim que la firma del conveni entre la Conselleria Adjunta a Presidència i el Ministeri d'Acció Social és un model de col·laboració entre dues administracions. Dins aquesta sala s'ha parlat moltes vegades sobre si uns són dolents o si ho són els altres, dels agravis comparatius, de totes les malifetes i de coses que sempre parla el Govern, sobre les deficiències de l'Administració de l'Estat, i nosaltres de les deficiències del Govern de la Comunitat Autònoma. Jo crec que aquest tipus de conveni és el model de com es pot col·laborar i arribar a resultats polítics.

Hem de dir que la nostra primera sorpresa va ser quan es va firmar el conveni amb la Conselleria Adjunta a Presidència, quan hauria estat més lògic o normal, com s'ha fet a altres llocs, no a tots, però a molts, haver-lo firmat amb la Direcció General d'Acció Social, però quan nosaltres ens

que és prou.

També he de dir que en la normativa que va desenvolupar posteriorment la Conselleria i el Govern ha passat un fet que en certa manera m'agradaria que servís d'exemple a quasi totes les Conselleries, que és com s'ha descentralitzat des d'aquesta Conselleria Adjunta a Presidència el Servei de Menors. Poques Conselleries - i en aquest cas ens tornam a referir a Sanitat - han plasmats en un document una descentralització tan efectiva com aquesta i ho deim amb coneixement de causa, amb l'experiència que ens dona la Comissió Insular de Menors, pel que pertoca als Consells Insulars. Jo crec que açò és important.

Igualment hem de dir que noaltres valoram positivament els principis i la línia d'actuacions que es marquen en el Pla Anual d'actuació des de la Conselleria Adjunta a Presidència quant a remodelació dels serveis existents, als convenis amb entitats, a tot el sistema de desconcentració de decisions, però si en línies generals podem dir que estam d'acord. Hi ha alguns punts grisos que que tal vegada aquest primer any no han tengut temps de solucionar, però jo crec que tenen remei i a nosaltres es agradaria que la Conselleria Adjunta a la Presidència en prengué bona nota.

Primer de tot, els preus del convenis. Realment estam d'acord amb el Sr. Serra quan diu que el preu dels convenis actuals, unes 1.200 pts, és insuficient; nosaltres creim que es podria arribar a 1.500 pts. Igualment seria convenient normalitzar els conceptes de les ajudes. Repassant la Memòria es veu que hi ha conceptes d'ajudes diferents segons el tipus d'illa; no ho dic perquè hi ha hagut bandes, sinó perquè seria bo normalitzar cada part. Hi ha un buit, el que es fa amb les al·lotes de reforma; en aquest moment no hi ha recursos per a les al·lotes de reforma. Un altre punt gris és quan s'acabaran les obres de la Sagrada Família, ho voldríem saber. Un altre punt amb el qual nosaltres no estam molt d'acord és el protagonisme que es dona a les entitats

Parlament i el Sr Serra ha comentat abans és el de formació de personal. Sobre formació professional aquí es va aprovar una proposta que l'Escola de Puericultura, que són els professionals que haurien d'atendre les escoles infantils, es posés al dia. Es va aprovar i va fer molta gràcia al Sr Vice-president, que va fer un acudit, però la veritat és que encara no s'ha fet res.

Per tant, que quedi clar que hi ha una clara descoordinació entre les diferents Conselleries d'aquest Govern i per això nosaltres esperarem a veure quines mocions plasma el Grup presentant, però tanmateix demanaríem al Govern que aquesta línia que du la Conselleria Adjunta a Presidència es coordini amb les altres Conselleries i que tot plegat es plasmi en una política integral del menor. Si no, creguin que no servirà per a res lluitar des d'una sola Conselleria a favor dels menors de totes les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula la Diputada Sra Joana Vidal.

LA SRA VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr President.

Fa uns anys que la problemàtica que envoltava el menor era marcada pels problemes de mortalitat infantil i alguns casos extrems de nins abandonats. Avui en dia, el canvi social ha dut el millorament sanitari, la prevenció i la desaparició d'unes causes que ...el menor, per exemple la mortalitat infantil, però aquest mateix canvi ha creat uns nous problemes. Un dels més seriosos és la desarticulació en gran nombre del nucli familiar en un moment de la vida humana, la infància, que és fonamental per a la maduració i l'equilibri psíquic de la persona. Aquest fenomen crea greus trastorns afectius i posteriorment d'inadequació social a les persones que els pateixen.

del Consell Insular que m'afecta té una voluntat política descentralitzadora, i per això va firmant convenis. L'any passat ho va fer amb el Consell Insular i enguany té prevista la firma d'un conveni marc, amb el qual, en diversos annexos que s'hi puguin incloure, intentarà descentralitzar aquests serveis. Una altra acció que jo crec realment positiva ha estat la col·laboració en la firma dels convenis amb els Consells Insulars i Ajuntaments, que dona uns serveis d'atenció primària i bàsica a tots els Ajuntaments de Mallorca.

Després, una altra acció que jo pens que ha estat positiva i tots els Ajuntaments que així ho han cregut ho han demanat, ha estat la sol·licitud de programes d'educadors de carrer que han fet la majoria d'Ajuntaments de Mallorca, però de la part costanera. Aquests Ajuntaments que ho han considerat necessari han sol·licitat aquest programa d'educadors de carrer i amb aquest conveni amb la Comunitat Autònoma i els Ajuntaments i Consells Insulars subvencionen el 50% d'aquests programes que varen començar l'any passat i han tengut un resultat realment positiu i que enguany intentarem fomentar des dels Consells Insulars i la Comunitat Autònoma, si és possible també amb aquest percentatge de col·laboració amb aquestes distintes Administracions, perquè pensam que és una labor molt positiva i que, com molt bé s'ha dit aquí, s'han d'anar acostant els serveis als ciutadans i donar molta força, molta d'importància als serveis d'atenció primària.

Continuant aquesta línia, jo crec que des d'aquesta Cambra hem d'intentar que les transferències del menor ja siguin una realitat per poder donar una solució a aquest problema amb més tranquil·litat, sense oblidar la feina que ha fet la Conselleria, dins les seves possibilitats. Encara que tot sigui millorable, jo pens que hi ha hagut molt bona voluntat i que ha comptat amb la col·laboració de les altres institucions que fan feina i realment també es preocupen per aquest tema.

Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

la tutela? Quart, ¿saben que una guarderia laboral que aquests dos anys ha estat una guarderia experimental a Palma és a punt de convertir-se en un centre de pre-escolar? Sabem que el Govern ni tan sols sap d'una transferència que s'ha fet. Cinquè, els retards burocràtics tant de vostès com d'altres institucions respecte del menor, ¿quina és la manera d'aturar-los? Sisè, ¿per què s'ha tancat la llar funcional del Grec per dificultats pressupostàries a finals del 89? Setè, ¿quina viabilitat té per a la integració en el medi, el centre d'Alcúdia? Vuitè, ¿com és possible que al Tribunal Tutelar de Menors a vegades ni tan sols no hi hagi una persona per tramitar un expedient perquè ha acabat el contracte? Vostès no poden ajudar perquè el Tribunal Tutelar de Menors funcioni millor?

Novè, ¿han anat a veure tots els centres d'atenció? Sabem com va tot per dedins o només han fet visites protocol·làries i polítiques? Desè, ¿amb quins criteris han catalogat uns centres de funcionals i uns altres de semi-funcionals? No ha prevalgut un criteri burocràtic? Onzé, doblers. Si vostè, Sr Gilet, diu que no hi han posat recursos propis, malament, greu; si vostè diu que Madrid els ha donat 381 milions per gestionar i en una pregunta diu que en tenen 153 pel conveni, surt que dels 381, 228 són per a despeses de funcionament del Govern. Greu, greu.

Més qüestions de doblers. Ja ho ha dit el PSOE. El PSOE defensa augmentar a 1.500 pts, em pareix que seria el nivell d'Astúries, a Catalunya són 2.500, però almanco augmentem aquestes 1.175 a aquest sostre d'Astúries. Per ventura hauria de ser més, i a més - continuem al punt onzé dels doblers - ¿per què passam de 1.175 a uns centres i en canvi al Consell Insular de Mallorca 4350 per persona i dia, al Temple 1800 i a les Minyones 2000? Dotsè, ¿per què no han creat un tema tan senzill com un servei per ajudar a la defensa i tutela d'incapaços, quan aquest Parlament ho va aprovar per unanimitat, a proposta nostra? Tretzè, ¿quina participació de professionals i voluntariat i no només de persones de la burocràcia han impulsat vostès? I una addició: Reiter que crec que les persones responsables de la Di-

Quan hi ha una carència, una disminució o una deficiència dins l'entorn familiar és quan l'Administració, en aquest cas la Comunitat Autònoma, intervé no només respecte del menor quant a guàrdia, quant a custòdia, quant a una tutela automàtica o el que sigui, sinó també quant a aquest entorn familiar que s'ha romput per qualsevol circumstància o que, per a desgràcia de l'al·lot o de la nina, moltes vegades ni tans sols no ha nascut.

Pel que fa al Partit Socialista, jo li repetiré el que he dit en la meva primera intervenció: El diàleg sempre és possible quan hi ha dos interlocutors; si només parla un, no és possible. En els cas del Ministeri d'Assumptes Socials - s'ha produït aquest diàleg perquè hi ha hagut una segona part, no ens posarem d'un costat o de l'altre, hi ha hagut les dues parts.

Jo entenc que la coordinació es pot produir i crec que s'ha de produir en la competència de la protecció jurídica del menor i pel que fa a l'aspecte d'acció social dins aquest pla quadriennal. Qualsevol altre circumstància que es pugui produir jo entenc que sempre ha de ser posterior a una competència plena. En aquests moments tenim un conveni de gestió, entenem que el millor que podem tenir, però també és cert i segur que no ens conformam i n'és bona prova que es va dur una llei orgànica aquí, que es va aprovar i és a punt de tramitar-se en el Congrés de Diputats.

La descentralització era absolutament necessària i, a més, era un dels objectius fixats. El complim, crec que hi ha un escaló més avall i hi podem arribar sempre que tinguem aquesta competència plena.

Jo entenc que els preus dels convenis tenen un caire normal, qualcú diria una "horquilla" de normalitat. El cert i segur és que per a l'any 1990, una vegada aprovats els pressuposts del Ministeri al Congrés de Diputats i concretada la quantitat exacte que ha de ser objecte de transferència, es pot estudiar i estam disposats a fer-ho una redistribució de les partides veient en quines es pot produir el superàvit

na burocràtica per aconseguir aquesta eficàcia. El conveni és el que podem tenir i entenem que és positiu, no només quant a la seva firma, sinó en el seu desenvolupament posterior. Retards referents a entitats col·laboradores, quant a gestió de nòmina, no n'hi ha; només els normals en la seva tramitació normal. El Conseller que li parla només ha rebut, pel febrer de l'any 1989, una sola queixa, per cert d'una entitat religiosa.

La qüestió d'Alcúdia és la prova de si anam per bon camí en determinades problemàtiques de menors, però és una situació purament conjuntural. El que no podem fer és utilitzar l'alberg de la platja d'Alcúdia d'una forma definitiva i he parlat que hem de mirar de posar qualche cosa enmig d'Es Pinaret i la presó que permeti obstaculitzar aquest pas.

Entenem que el Tribunal Tutelar de Menors ha tengut i té una actuació correcta, no només en el nombre d'expedients sinó també en la seva actuació i interrelacions entre la Direcció General de Joventut i el Jutge de Menors, per ser més exactes. Les inspeccions no són protocolàries ni tampoc polítiques, sinó que són d'adequació, de veure si es compleix el conveni i quin tractament es dona al menor acollit.

He escrit les notes tan aviat que ara ja no sé que m'ha demanat. El meu parer és que la problemàtica del menor és important, que se li ha de prestar atenció; que tal vegada, reglamentàriament parlant, una interpel·lació no és el camí més encertat i d'aquí que li oferís el d'una compareixença davant la Comissió per entrar dins la problemàtica i les solucions amb tot el temps possible. Vostè va preferir una interpel·lació, supòs que perquè hi pot haver una moció subsegüent. Aleshores esperem la moció i la contestarem amb molt de gust.

Res més i moltes gràcies.

III.- DEBAT DE LES PROPOSTES DE RESOLU-

missió, que nosaltres hem mirat detalladament, i a la pàgina 132 es fan unes suposicions, més ben dit, s'agafen unes xifres estadístiques reals per arribar, a través d'un estudi, a la possibilitat de saber quantes places hi ha d'allotjaments turístics i es fa el següent:

Diu: "número de persones entrades a Mallorca el mes d'agost de l'any 88; per via aèria, 1.653.482 - la pàgina 132, Sr President -; per via marítima, total visitants..." i després es fa un estudi que fa arribar a la conclusió que el mes d'agost de l'any 88 hi ha 616.970 places turístiques ocupades a establiments no legalitzats. Això és un estudi sense fonts, sinó fet pel mateix Parlament.

L'error consisteix que les entrades per via aèria no són 1.653.000, sinó que això són entrades i sortides, és a dir, que com a màxim el número d'entrades del mes d'agost són unes 800.000 persones. Això fa que totes les xifres deduïdes siguin completament equivocades i, com a conseqüència, que les resolucions que es prenen a partir d'aquests arguments puguin ser més o manco encertades.

Entenent que això és un document que surt d'aquest Parlament, pel prestigi i per la serietat d'aquest Parlament crec que no queda més remei que remetre'l una altra vegada a la Comissió, perquè si aquesta xifra surt a la llum, realment és clar, jo li duc documentació que acredita que aquest és el nombre d'entrades i sortides i crec que la resta és equivocat.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el President d'aquesta Comissió, el Diputat Sr Valentí Valenciano.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr President.

Jo crec que si el President em permet de fer la inter-

senyors Diputats, *Llei d'Amnistia*, tenia com a fi que l'oferta turística real, la que opera a les Balears, coincidís amb l'oferta turística legal.

Al cap de quatre anys de l'aplicació d'aquesta llei, l'any 1988, el volum de la que hem anomenat oferta turística no legalitzada havia anat creixent, s'havia anat incrementant al mateix temps que es produïa un desenvolupament normatiu turístic. Es prenen mesures normatives d'ordenació turística, que tal vegada són de les més dures de l'Estat Espanyol i, mentrestant, l'oferta turística no legalitzada continuava augmentant, continuava incrementant-se, creant situacions d'una competència que podríem qualificar d'injusta davant l'oferta turística legal.

Atès això, el Parlament de les Illes Balears va trobar oportú aprovar la creació d'una Comissió d'Enquesta sobre l'Oferta Turística no Legalitzada. Va ser una decisió que sintonitzava amb una problema existent, amb un problema real del nostre sector turístic. Això ho demostra el suport que ha tenguut aquesta Comissió per part del mateix sector turístic, això ho demostra el suport que li han donat altres institucions com els Ajuntaments i els Consells Insulars.

Per tant, va ser una decisió encertada la creació d'aquesta Comissió, la qual ha permès d'aplegar esforços, de concórrer les institucions amb el mateix sector per, primerament, determinar el problema i després, en la mesura de les nostres possibilitats, endegar una solució.

A finals de gener de l'any 1989, ara fa una mica més d'un any, es va constituir la Ponència encarregada de la redacció de l'Informe-Estudi objecte d'aquesta Comissió. Aquesta Ponència havia de desplegar la seva tasca en dues fases, una primera que era la que fixava el pla de treball acceptat per la Comissió - pla de treball que hem de dir que va ser aprovat per unanimitat de la Comissió dia 9 de novembre de l'any 1988 - i una segona, de redacció de l'informe, és a dir, primerament recollir la informació, conèixer més exhaustivament el problema i segon, una tasca de re-

aquesta Cambra, creguin, senyors Diputats, que no ha estat per motius de deixadesa ni per motius de cansament per part dels diferents membres de la Comissió. Una tasca com la que se'ns havia encarregat, amb el suport que ha trobat per part de la societat, necessitava també d'un suport majoritari, el més ampli possible, per part d'aquesta institució i això, senyors Diputats, vostès saben més que ningú que no és una qüestió fàcil d'aconseguir.

Per tant, definitivament el resultat, podem dir que ha estat positiu. No coincideix amb les aspiracions màximes de tots els Grups Parlamentaris, però sí que conté els elements per poder encaminar la problemàtica actual cap a una solució. Els present, per tant, senyors Diputats, un informe estudi que ve avalat amb el suport de tots els Grups Parlamentaris representants de tots els partits polítics que hi ha en aquesta Cambra.

Quan la compareixença de l'Honorable Conseller de Turisme davant la Comissió, el passat dia 31 de maig, el Conseller veia l'objecte de la Comissió de la següent forma, paraules textuais del Conseller: "El punt clau de tota aquesta Comissió és arribar a definir en termes jurídics què és oferta il·legal o oferta no controlada. Nosaltres hem fet una definició que potser és compartida o no. Entenem que són apartaments il·legals o clandestins aquells que, sense haver iniciat la tramitació reglada per tenir la qualificació legal d'apartaments turístics, accedeixen a la comercialització turística per via dels intermediaris turístics, bé tour operadors o agències de viatges, acceptant les seves reserves o firmitant uns tractes de manera habitual i periòdica, ocupant les unitats d'allotjaments que integren cada grup d'apartaments".

Definició, com he dit abans, proposada pel mateix Conseller de Turisme. Sense voler entrar en la bondat d'aquesta definició, el que posa de manifest el Conseller - crec que ho hem de remarcar - i ho fa d'una forma indirecta, és que hi ha una inexistència d'una definició clara del que avui és un allotjament turístic. La Llei d'Amnistia que hem es-

podríem trobar amb el paradigma de tenir un conjunt d'apartaments que materialment no compleixen cap normativa turística, però atès que han presentat una instància, s'ha iniciat una tramitació reglada i per tant no serien considerats oferta il·legal segons la definició que hem dit abans. Aquesta va ser la motivació per la qual la Ponència va desestimar aquesta definició; no obstant això s'ha de dir que efectivament la intervenció del Conseller va assenyalar un dels problemes més importants d'aquesta qüestió.

Primerament, hem de tenir en compte que en el nostre ordenament jurídic no hi ha un vertader concepte del que és un apartament, no existeix, i això ve avalat, ho afirma el Tribunal Suprem en una sentència de dia 26 de setembre de l'any 1975, però sí hi cap una construcció del concepte d'apartament turístic en base a les característiques i a les salvedats que venen exposades en aquest informe-estudi que els present.

Segons la nostra legislació, podem dir que són apartaments turístics aquelles unitats d'allotjament on es facilita de manera habitual, mitjançant preu, habitació o residència a les persones en èpoques, zones o situacions turístiques, independentment que l'activitat es realitzi amb caràcter temporal o permanent i amb exclusió de l'allotjament presat en règim hotel·ler, sempre que es cedeixi d'ús i al preu gaudeixi de la totalitat de l'apartament, bungalow o villa en condicions de mobiliari, equip, instal·lacions i serveis que en permetin la seva utilització immediata.

Per tant, senyors Diputats, la pedra angular, la pedra fonamental per saber si un conjunt d'apartaments són turístics, per saber si són explotats turísticament, serà el seu ús. És el seu contracte el que determina les condicions, els drets i les obligacions de cada part quan ens trobam davant unitats d'allotjament on de manera habitual, amb publicitat o sense, el client obté no només l'ús passiu, sinó també els beneficis actius i positius d'un allau del producte que les empreses ofereixen als turistes i que, a més a més, es conservat gràcies a uns esforços complets i a una adequada organització, és a dir, que no ens trobam amb un simple contracte d'arrendament, sinó que aquestes unitats d'allotja-

crec que no ho dubta cap Diputat d'aquesta Cambra. Ho van denunciar els representants sindicals, ho van denunciar els tour operadors i els hotelers ho han ratificat i ho ratifiquen d'una manera reiterada. Jo diria que la intervenció que es va produir a la Comissió que resumeix millor el que representa aquest tipus d'oferta és la que va tenir el Director General d'Ordenació Turística, Sr Tarragó, quan va comparèixer, dia 18 de maig, a l'esmentada Comissió. El Sr Tarragó va resumir perfectament en un llarg paràgraf el que representa aquest tipus d'oferta. Els senyors Diputats em permetran que els llegeixi textualment el que va dir:

"Aquesta oferta d'apartaments no legalitzats considerem que és totalment nefasta, perquè és una competència deslleial. Possibilita el frau fiscal amb una burla total de l'impost de beneficis, IVA, etc.; perquè és una evasió de capitals com una catedral, en tant que la majoria de doblers que genera no arriba a entrar ni a Balneari ni al nostre país; perquè no genera ocupació ni crea llocs de treball, ni tan sols de temporada; perquè pot funcionar fins i tot amb personal no laboral, simplement amb jornaleres que sabem que per hores o per arranjaments determinats no figuren ni en eventuais, ni en fixos discontinus ni en personal fix; perquè a aquests objectes turístics no identificats no els podem controlar les instal·lacions i prestacions; perquè, a més, aquestes instal·lacions i prestacions que tenen relació amb el servei, que s'han de donar al turista visitant, no tenen inspeccions laborals, tret que hi hagi un cas de denúncia; perquè hi ha falta de control sobre les condicions higiènico-sanitàries de manipulació d'aliments, de menjadors col·lectius; perquè no compleixen unes mesures en matèria de seguretat i protecció contra incendis; perquè no donen resposta ni respecten els drets del consumidor. Ni tan sols no hi ha fulls de reclamació a la disposició dels turistes que s'hi allotgin i no sàpiguem com i de quina manera s'han de dirigir a nosaltres com a autoritat turística".

"Si la nostra societat té una costosíssima infraestructura de carreteres, de sanejament, de depuració, de serveis de policia, de llum, de neteja i no té contrapartida, podem dir que la resta de ciutadans entrem dins aquest concepte del turisme subvencionat que darrerament s'ha posat tan de

Com diu expressament l'informe, per conèixer-les una a una, per saber-les detalladament, per saber exactament quines són les places que conformen l'oferta turística no legalitzada hauríem de posar un inspector per cada turista perquè anàs a comprovar la plaça que ocupa. Com comprendran, aquesta tasca policial no correspon ni la pot fer una Comissió del Parlament i crec que tampoc no correspon a la Conselleria de Turisme, perquè no ho podria fer, i per això hem situat el volum de l'oferta turística no legalitzada segons els distints estudis i dades que la Comissió ha tengut al seu abast.

Al *Llibre Blanc de Turisme* coordinat pel Professor Aguiló, es precisa el següent a la pàgina 9, els llegiré textualment el que diu: "En relació amb l'oferta extrahotelera no legalitzada, es mal de comprovar quina és la participació de les Balears en el conjunt espanyol, ja que per a les Balears en aquest estudi hem avaluat els apartaments turístics no legalitzats en 71.167 places".

En el conjunt de tot l'Estat, la publicació *El Turismo Español en cifras* únicament estima els apartaments i segones residències en 8.710.000 places, basant-se en l'últim cens d'habitatges realitzat per l'INE l'any 1981. Segons aquest mateix estudi, s'estimava que en el conjunt de l'Estat Espanyol hi havia 8.710.000 places.

"Consideram aquesta xifra exagerada - continua dient - ja que moltes d'aquestes places no tenen una finalitat clarament turística". Per això s'haurien de distingir d'aquesta xifra quins són els apartaments turístics no legalitzats. A les Balears, segons el cens d'habitatges de l'any 1981, hi havia 74.237 habitatges secundaris i 53.362 de desocupats quan es va fer el cens, molts dels quals s'utilitzaven com a segona residència, cosa que donaria unes 350.000 places extrahoteleres en apartaments i segones residències, de les quals, si descomptam els apartaments turístics legalitzats, ens donaria la xifra de 285.000 places en extrahotelaria no legalitzada.

bre Blanc, ens diuen que n'hi ha 71.167 i el mateix professor, l'any 1988, en un estudi que properament discutirem i analitzarem en aquest Parlament, ens dona la xifra de 171.933 places.

Si volem fer un estudi en funció de la demanda, en funció dels turistes que entren i surten diàriament a les Balears, per diferència entre els qui vénen i se'n van, obtenim el nombre de persones que romanen aquí. I si descomptam el nombre de places legals, tindríem el nombre de persones que són a les Balears sense ocupar una plaça turística legal.

Aquesta metodologia, que fou proposada pel Conseller de Turisme Sr Cladera a la Comissió de dia 31 de maig passat, tal com consta a l'acta de la Comissió i a l'Informe-Estudi, també l'hem aplicada i és la metodologia que al·ludia abans el Conseller Cladera, però aquesta metodologia - l'hem desestimada perquè té la manca que els assenyalaré, perquè crec que ho hem de fer. Aquesta metodologia té un defecte, que és el que esmentava abans el Sr Cladera i aquest informe-estudi diu concretament que la desestimam, no a la pàgina 132, Sr Conseller, sinó a la 133 i següents.

Les conclusions, per tant, no tenen res a veure amb el que fa referència al possible nombre de visitants que hi hauria; les conclusions s'avalen en unes altres i aquest informe diu concretament que aquesta es desestima. Per tant, assenyalaré als Srs Diputats perquè es desestima aquesta suggerència que nosaltres varem creure que havíem d'analitzar perquè creiem que també era interessant recórrer tots els camins possibles per arribar al màxim coneixement possible.

La manca que veim és que a partir d'aquest conjunt de persones, de tot aquest conjunt de persones - 700.000, 600.000, 400.000, és igual, el nombre és indiferent - hauríem de descomptar per una banda les persones que van a xallets, per una altra banda les que van a càmpings, les que van a ciutats de vacances, les que van a casa d'un familiar,

no legalitzada en 147.065 places amb una correlació de 0,85, erra al quadrat 0,73. Què significa, això? Com saben els Diputats, és una correlació altíssima que avala precisament aquesta xifra, aquesta mateixa correlació estadística.

Per tant, podem donar la xifra de 147.000 places com la més ajustada a la realitat i, a més, ve avalada per aquest meticulós estudi que fa el Sr Aleñar, és a dir, desestimar el que abans deia el Conseller i la xifra que es dona per bona és una altra que no té res a veure amb aquesta i és un estudi estadístic que per una banda estudia la demanda i després es fa una correlació amb el sector de la construcció i dona aquesta xifra que els he comentat abans.

Per concloure, Sr President, la Comissió que he tengut l'honor de presidir presenta a aquest Plenari un estudi rigorós coneixedor de la realitat que ve avalat per totes les dades i xifres disponibles i també hem de dir que ha estat possible dur-lo a terme gràcies a la feina i a la disposició de tots els Diputats de la Comissió, amb la col·laboració total dels serveis d'aquesta Cambra.

Aquest Informe ve amb unes recomanacions que la Comissió va fer seves com a Propostes de Resolució que marquen un camí, que marquen una sortida a la matèria estudiada. Esperam, Sr President, haver fet una bona diagnosi de la situació; esperam que les Propostes de Resolució dels Grups i de la Comissió siguin encertades precisament per preservar el futur de les nostres illes, un futur que, si més no, sigui una continuació d'aquest present.

Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Diputat.

Té la paraula el Sr Conseller de Turisme.

EL SR CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

l·leria i a aquest Parlament un Informe-Estudi sobre l'Oferta Turística no Legalitzada, que a la pàgina 131 diu: "Fet per la Comissió. Anàlisi de les places turístiques en funció de la demanda. Illa de Mallorca. Estadística de moviment de l'aeroport de Mallorca durant l'any 88. Ateses les entrades, etc., etc." i passam a la pàgina 132, que diu: "Per tant, el total de persones entrades a Mallorca durant el mes d'agost del 1988 va ser, per via aèria, 1.653.482".

Jo dic que aquest Parlament no pot fer seves aquestes xifres i jo entenc que aquest Plenari pot decidir el que cregui convenient, però vostès han d'entendre que jo, com a membre del Govern, no puc acceptar un error tan fonamental. És un error massa gros perquè el tramitem aquí dins i el transmetem a la nostra societat; crec que és de tant de pes que no queda més remei que això torni a la Comissió, que rectifiquin aquesta xifra...

EL SR PRESIDENT:

Sr Conseller, això ho decidirà la Presidència.

EL SR CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

Sí, Senyor.

Repetesc: Crec que l'error és tan greu que aquest Parlament no pot aprovar unes resolucions basades en aquest argument. La conseqüència d'utilitzar aquesta xifra fa que la Comissió digui que hi ha 616.900 places il·legals, i després aquí diu, llegesc: "Si descomptam el nombre de places turístiques corresponents als allotjaments turístics legalitzats que representen 78.067 places, ens dona un resultat final de 616.970 places turístiques ocupades el mes d'agost del 1988 a l'illa de Mallorca en establiments no legalitzats turísticament".

Això és el que diu, i aquesta xifra - escolti, la pàgina 132; si m'han enviat un altre exemplar, no ho sé, jo dic el que tenc - diu...

Sr President, "Informe-Estudi sobre l'Oferta Turística..."

EL SR PRESIDENT:

El que vostè llegeix i el que jo tenc no coincideixen.

(Murmuri general)

Sí, 134, i diu...

EL SR CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera Cladera):

Perdoni, Sr President...

EL SR PRESIDENT:

Sí, però ho ha de llegir tot.

Sr Conseller, per evitar..., suspenem la Sessió per quinze minuts i anem a aclarir-ho.

(Remor general)

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, recomença la Sessió interrompuda de manera una mica brusca, però la interrupció ha valgut la pena.

Fetes les averiguacions oportunes amb els serveis de la Cambra, aquesta Presidència constata:

1.- Que no s'ha enviat cap exemplar d'aquest informe de la Comissió a la Conselleria de Turisme ni al Govern; per tant, el Sr Conseller ho deu haver aconseguit per altres vies que no són les directes des del Parlament al Govern.

compte els Srs Diputats que aquesta xifra que es dona a la pàgina 134 - no la 132, Sr Conseller; d'aquí que jo entengués que vostè i jo no teníem el mateix exemplar, perquè quan vostè ha començat a conversar jo cercava la 132 i la 132 meva diu altres coses - es corregirà. De manera que continuarem amb el debat i l'aprovació de les conclusions, i fins i tot a l'hora d'aprovar l'informe amb les resolucions, ja demanaré a la Cambra que ho faci amb la correcció dels errors que el nostre Reglament preveu que es faci posteriorment.

Hi ha presentada una proposta d'addició, núm. 1147/90, a la recomanació sisena de la Proposta de Resolució de l'esmentada Comissió, presentada pel Grup Parlamentari MIXT. Per fixar la seva posició respecte de la proposta de resolució de la Comissió esmentada i defensar la seva proposta d'addició, té la paraula el Diputat Sr Carles Ricci, per part del Grup Mixt.

EL SR RICCI I FEBRER:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

L'Oferta Turística no Legalitzada és el títol bàsic d'aquest treball de Comissió que ha suposat molta feina per part de tots i especialment per al President de la mateixa Comissió, Sr Valentí Valenciano, el qual ens du finalment a unes conclusions que tots plegats hem volgut aportar aquí.

La veritat és que tots els Grups han fet un vertader esforç per presentar unes úniques i últimes resolucions i sento tenir una petita discrepància, la petita necessitat de demanar que aquesta Cambra accepti aquesta proposta d'addició al text que avui hem presentat, una proposta d'addició al punt sisè, que jo crec que val la pena que analitzem amb tranquil·litat i sense cap altra intenció que aquestes resolucions finals siguin les que aquest Parlament necessita vertaderament dur a terme mitjançant el Govern.

Si no posam el punt que demanam que s'afegeixi, que diu "a més, s'establiran els mecanismes necessaris per possibilitar el coneixement dels contractes d'allotjaments turístics" - dic allotjaments turístics, no dic dic altre tipus d'allotjaments; per tant, com ha dit molt bé el Sr Valentí Valenciano, tenim molt clar o almanco ha puntualitzat el que eren allotjaments turístics, aleshores continuaré - per a la seva cessió d'ús per part de les persones físiques o jurídiques en determinada qüestió".

Si aquest punt no hi fos, la realitat és que tota la nostra bona voluntat de posar tots uns punts finals a aquesta Comissió no haurà servit de res, perquè justament els que no són controlats podran continuar tranquil·lament. No hi ha cap norma, no hi ha cap llei que els obligui a res.

Jo demanaria als membres de la Ponència, de la Comissió i als Parlamentaris en general, vosaltres que coneixeu el tema particularment, a veure qui són els qui produeixen vertaderament la il·legalitat. Són les agències de viatges? Si ho són, la Conselleria ja té la manera d'agafar-los. El Sr Valentí Valenciano ha llegit puntualment unes paraules del Sr Tarragó sobre aquesta competència deslleial contra la qual reclamen els hotelers i tots els professionals que avui treballen en agències de viatges o com a tour operators, que reclamen tots els propietaris d'apartaments legalitzats. Per què protesten, aquests senyors? Aquests senyors protesten dient: "Escolti, jo tenc uns apartaments que he donat d'alta, que he legalitzat d'acord amb unes normatives que vostès m'han imposat i resulta que al costat hi uns altres apartaments que no sé de qui són ni ho vull saber, però que que agafen els meus clients i en un moment tan difícil com aquest, perquè al final hem dit una paraula discutible, quan diu "un futur que sigui la continuació d'aquest present", jo dic un futur que no sigui la continuació d'aquest present i justament perquè no ho sigui hem d'afegir aquest punt, amb el qual almanco sabem - i no dic la fórmula, aquí no vull posar puntualment la forma, aquí diu "a més s'establiran els mecanismes necessaris", jo ja deixo que la Conselleria estableixi els mecanismes necessaris, ells buscaran la fórmula necessària, però que tot contracte d'apar-

Gràcies, Sr President. Gràcies, Srs Diputats.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups que vulguin intervenir?

Per part del Grup Parlamentari UM, té la paraula el Portaveu Sr Miquel Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

A la Comissió es va elegir el seu President, el Sr Valentí Valenciano, per presentar aquest informe. Per tant, jo no tenc massa coses a afegir ja que la presentació ha estat exhaustiva. Només vull fer unes petites observacions de caràcter molt general a les Propostes de Resolució.

Es clar, com ha dit el Sr Valenciano, que la gran dificultat és la definició d'establiment turístic no legalitzat. S'ha donat una definició i també és clar que hi ha una sèrie de turistes que vénen mitjançant contractes d'arrendament civils. Precisament per això la darrera recomanació diu que els ponents troben convenient la modificació de la Llei d'Arrendaments Urbans i de la legislació civil ordinària, cosa que no podem fer nosaltres, que s'ha de fer des de Madrid, per limitar de manera clara i concreta les distintes figures que concorren en el lloguer dels allotjaments a territoris de preferent ús turístic.

Això ve a dret fil per dir que nosaltres votarem en contra de la Proposta de Resolució alternativa que presenta el Sr Ricci atesa la impossibilitat de dur-la a terme. Efectivament, si ja no hi ha intermediaris, si no hi ha agències de viatges per mig, llavors efectivament hi pot haver una agència de viatges clandestina, un senyor que faci d'agència de viatges clandestina. Això per una part i de l'altra hi ha tot un estol de petits propietaris d'un o dos apartaments que els lloguen des d'Anglaterra o d'on sigui a través d'un contracte d'arrendament civil i aquests contractes que es fan

Gràcies, Sr President.

En primer lloc i atesa l'exposició llarga, clara i detallada que ha fet el Sr Valentí Valenciano de la presentació de les conclusions de l'Informe-Estudi sobre l'Oferta Turística no Legalitzada, jo també intentaré ser breu i en primer lloc, en nom del nostre Grup Parlamentari, manifestaré la nostra satisfacció pel desenvolupament dels treballs de la Comissió no Permanent sobre l'Oferta Turística no Legalitzada.

El repte d'aportar una tasca espinosa i plena d'entrebancs a causa de la dificultat de conceptuació jurídica del tema, per l'especial incidència del tema sobre l'estructura econòmic-turística de la nostra Comunitat i per la gran transcendència dels interessos econòmics empresarials i laborals que entraven en joc s'anunciava realment com una qüestió molt difícil, però és veritat que hi ha hagut seriositat en el plantejament, rigor en la recollida d'informació - malgrat algun error - i el que és més important, al nostre entendre: un excel·lent esperit de col·laboració de tots els Grups Parlamentaris que ostenten la representació democràtica de tots els ciutadans de les Illes Balears per tal de lluitar contra el que és una vertadera plaga per a la nostra principal indústria, de conseqüències esgarrifoses per al present i el futur de la nostra economia.

Es de justícia assenyalar l'esforç de tots els membres de la Ponència, que en nom del nostre Grup vull reconèixer i agrair, que han aconseguit tractar com pertoca un tema que és una qüestió d'estat per a Balears i una cosa transcendent que a priori resultava molt difícil, la unanimitat en les mesures a prendre.

Voldria també deixar constància del nostre reconeixement al treball del President de la Comissió, el Diputat Sr Valentí Valenciano, que ha donat exemple amb la seva dedicació al bon fi d'aquesta Comissió, així com també als serveis d'aquesta Cambra.

ció, la primera institució representativa dels ciutadans de les Illes Balears, no quedàs malparada pel fet que en el contingut de l'informe hi havia unes dades equivocades, substancials, segons el mateix Conseller, i que fins i tot podien modificar les conclusions, però com hem vist per les diferents intervencions, fins i tot per la del mateix President de la Cambra, no era més que un senzill error que, atès el gran treball que ha suposat realitzar aquests informes, és realment curiós que només s'hagi produït aquest.

Jo crec que fins i tot és d'agrar el rigor amb què s'ha treballat i reconèixer la seriositat amb què s'han fet tots els plantejaments i s'han pres totes les dades perquè fins i tot des de la Conselleria de Turisme només s'hagi pogut detectar un error d'aquest caire. Nosaltres entenem, Sr Cladera, que el prestigi, el bon nom i la seriositat del Parlament passen perquè tots els membres d'aquesta Cambra - Diputats, Govern de la Comunitat Autònoma sotmès a la voluntat d'aquest Parlament - siguin el més respectuosos possibles amb la mateixa institució parlamentària.

A nosaltres ens costa pensar que vostè ha tengut avui matí mateix les conclusions i l'informe que ara tractam i intentam d'aprovar, si pot ser per unanimitat. Realment si un membre del Govern, si qualsevol persona adscrita als serveis de la Comunitat Autònoma, qualsevol siguin el seu gran i la seva dependència del Govern, de qualsevol institució, en un moment determinat d'una tramitació parlamentària detecta qualsevol tipus d'error en els treballs que es duen a terme, nosaltres creim que per preservar el prestigi, el bon nom i la seriositat del Parlament, el que s'ha de fer és detectar-ho com més aviat millor, no esperar una Sessió Plenària, on hi ha molta gent - televisió, premsa - per intentar que aquesta denúncia d'un simple error, com ha quedat demostrat, pugui suposar tirar per terra un any i mig de feina.

Moltes gràcies.

(El Sr President s'ha absentat de la sala i la Sra Vice-

lamentari: No som un Estat policial ni el volem, volem un Estat de Dret, però un Estat de Dret ha de partir d'una base, que no hi ha d'haver discriminacions, que no hi ha d'haver favoritismes; en definitiva, que no hi ha d'haver un lliure joc que permeti que els més espavilats de sempre continuïn essent-ho i els que han tingut l'honestetat d'acollir-se a la normativa d'una manera directa o indirecta surtin perjudicats.

Avui, després dels treballs realitzats en Comissió i en Ponència, les experiències recollides reflecteixen la importància de la qüestió i la necessitat d'afrontar el problema amb la voluntat de posar-hi solucions, les solucions que puguem arbitrar des de les nostres competències.

Certament són preocupants les dades que indiquen que, segons el cens de l'Institut Nacional d'Estadística, la possible oferta de places extrahoteleres no legalitzades es quantifica en 285.000 - també s'equivoquen - quan l'estudi del Sr Miquel Aleñar i Fuster de l'any 88 dona una possible oferta no legalitzada d'unes 147.000 places, també s'equivoquen.

La qüestió que ha centrat aquesta Ponència, ho hem de repetir, no ha estat la de quantificar el nombre d'apartaments no legalitzats, sinó valorar la incidència qualitativa del problema i procurar a l'Executiu solucions viables. Han vist, Sres i Srs Diputats, cap Proposta de Resolució que digui coses com "constatam l'existència de 100.000, 200.000, 300.000 places no legalitzades"?

Existeix un problema de competència deslleial, fraudulenta, aquesta és la qüestió i aquí coincidim tots, potser excepte el Conseller: Sindicats, Federació d'Hoteleria, Foment del Turisme, alcaldes dels diferents municipis ens trobam davant un greu problema i la Administració no fa prou per aturar-ho, per açò el problema persisteix, aquesta és la qüestió i la gran preocupació que tots hem detectat. Potser aquí, ho hem de lamentar, hi hagut algun problema de comunicació del Govern, amb els membres del Grup Parlamentari que li dona suport, el Grup majoritari d'a-

el seu beneficiari final, moltes vegades fins i tot fora de la nostra Comunitat Autònoma.

No és cap consol, Sres i Srs Diputats, al nostre entendre no ho pot ser, l'extensió d'aquest problema fins i tot amb circumstàncies més greus a altres Comunitats Autònomes, com vàrem tenir ocasió de comprovar a través dels contactes mantinguts amb el Parlament i alguns Ajuntaments d'Andalusia. Mal de molts, conhort de bèsties, solen dir, i si altres sostenen que aquest problema és difícilment irresoluble, nosaltres, que sabem ben bé el que ens jugam, no podem romandre mans plegades davant aquesta qüestió.

Serà vital, per tant, que sigui l'Administració que assenyali la diferència entre aquesta oferta legal, a qui obliga amb les seves normes moltes vegades estrictes i la clandestina que no bliga a res, i fer-ho per la via més senzilla, publicar la relació de totes les empreses i persones inscrites al Registre d'Empreses i Activitats Turístiques amb una senzilla descripció de les seves característiques per tal de donar publicitat, de donar a conèixer qui està en condicions d'oferir places turístiques i saber que per exclusió qui no hi figuri no pot assegurar tot el que ofereix. És més, cercar la fórmula per tal que en la comissió turística interior i exterior que faci la nostra Comunitat, que faci el Govern de la nostra Comunitat, quedi perfectament clar qui pot garantir un nivell mínim en els serveis que ofereix, en la qualitat de les instal·lacions, en els preus que marca i en les normes de seguretat que es compromet d'observar.

Només aquestes, sols les empreses que comptin amb aquest número de registre, tenen aquesta seguretat i hem d'obligar, a més, que en qualsevol documentació o factura, en tota la publicitat de les empreses turístiques hi figuri el número de la signatura en el registre. Vet aquí una fórmula de discriminació positiva: assegurar-nos que el turista que s'interessa per venir a les Illes i l'agència que actua d'intermediària coneixin o puguin conèixer sense possibilitat d'equivocar-se que existeixen normes per assegurar la qualitat del producte que el turista vol adquirir, que aquesta qualitat la garanteix qui s'ha legalitzat i és inscrit en un registre i

la Comunitat d'aquest tipus d'oferta haurà de representar, és ben evident per a nosaltres, una millora, si s'aprova la resolució núm. 5 que hem presentat conjuntament. Que totes les agències de viatges que realitzin contractacions d'allotjaments turístics de manera habitual per cedir-los a un tercer hagin de presentar a la Conselleria de Turisme - per ser visades, evidentment - una còpia dels contractes en què intervinguin, donarà noves possibilitats de control i afegirà més dificultats a aquelles agències que presumiblement operen amb apartaments no legalitzats, coneixent el que fan i amb una total impunitat fins avui.

Millorar les condicions mínimes exigides als allotjaments turístics respecte de la composició, habitacions, sala de bany, sala d'estar-menjador, cuina, mobiliari, equip i instal·lacions de servei, personal de servei i també de les instal·lacions comunes per als allotjaments de 3 i 4 claus - avui són les úniques categories possibles, permeses a la nostra Comunitat Autònoma - tampoc no dubtam que contribuiria a millorar l'oferta turística i de rebot la qualitat del turisme. Aquesta és la motivació de la setena recomanació que demana l'actualització de l'ordre de 17 de gener del 1967.

La defensa dels drets de l'usuari, Sres i Srs Diputats, és absolutament vital en una societat avançada. En aquest sentit, la Comunitat Econòmica Europea ha adoptat una directiva relativa als viatges combinats, les vacances combinades i els circuits combinats en la qual posa èmfasi especial a cercar la fórmula més senzilla possible per tal que els usuaris puguin reclamar, fer arribar les seves queixes quan els serveis que els presten, la qualitat del producte - en aquest cas, l'allotjament turístic - no respon a les condicions mínimes exigides. El consumidor europeu està acostumat a ser exigent i la defensa dels seus drets com a usuari d'uns serveis són la millor promoció que podem fer, tal com reclama la vuitena recomanació.

La novena recomanació és especialment important, la

les presentam, hauran de contribuir i no poc, si el Govern les posa en pràctica, a la contenció i erradicació d'aquesta activitat fraudulenta, d'aquesta competència deslleial que implica greus perjudicis a qui s'acull a la llei cada dia més exigent i perjudica també greument la imatge d'una oferta que cada dia té més problemes per parèixer temptadora, atractiva, amb possibilitats d'afrontar la dura competència que ha d'afrontar.

Entenc, Sres i Srs Diputats, que l'aplicació d'aquestes resolucions ens ha de fer avançar per aquest camí de millorar el sector econòmic amb més pes de la nostra Comunitat, però també amb uns problemes que si no s'afronten de forma decidida poden abocar-nos a una situació de greus conseqüències.

Haver arribat a uns acords unànims d'aquestes característiques és important, pensam nosaltres, però no servirà de res si no es posen en pràctica. Esperam el resultat i esperam que siguin positius. Hem de dir ben clar que avui no acaba aquesta pel·lícula, que ara comença; el guió està acabat, està escrit, però de la realització depèn que hagi servit o no per posar solució a un problema flagrant i que tinguem un Oscar o que la nostra pel·lícula sigui objecte d'una crítica ferotge per part dels espectadors, per part dels usuaris de fet i he de manifestar els meus dubtes, ho he de fer forçosament, Sr Conseller. No acab d'entendre la seva intervenció d'avui respecte d'una feina en la qual el seu Grup ha participat com els altres, simplement dir açò, perquè ho yull tornar a dir: el problema que es plantejava aquesta Comissió no era el nombre d'apartaments il·legals que hi havia aquí, per açò n'hi hauria hagut prou a llogar un detectiu privat, sinó què feim per acabar amb aquest problema, una qüestió amb la qual tots estam d'acord amb matisos. Ha costat arribar a aquest acord per part de tots els Grups, però en principi tots estam d'acord sobre la gravetat del problema. O no hi estam tots, Sr Conseller?

Gràcies.

Avui en dia els mitjans socials, dia sí i dia no, reproduïxen debats, declaracions, taules rodones, anàlisis, manifestacions de tots els estaments socials sobre els temes turístics. Les declaracions de preocupació es reproduïxen diàriament, unes manifestant que el sector turístic es troba en crisi, uns altres diuen que no hi ha per tant, que no hi ha crisi i jo crec que almanco tots hem d'estar d'acord que el sector turístic passa una situació crítica i que depèn molt de les mesures que avui es prenguin, que ja s'haurien d'haver pres i que es puguin prendre a partir d'ara, que aquesta situació crítica d'avui esdevengui una crisi absoluta per a totes les nostres illes.

No hi ha una sola causa, és evident que no té tota la culpa d'aquesta crisi l'oferta turística no legalitzada, són moltes les circumstàncies que influeixen sobre la situació actual. Hi ha un augment de l'oferta que no va d'acord amb la demanda, hi ha una baixa sensible, enorme, de la qualitat de la nostra oferta - sobretot, des del meu punt de vista, en l'oferta complementària -, hi ha males infraestructures a quasi tots els indrets turístics de les nostres illes a preus abusius, avui un dinar o una simple cervesa costa més a les nostres illes que a Alemanya, hi l'obertura de nous mercats, hi ha establiments vells que en la seva carrera per mantenir-se dins el mercat provoquen un abaratiment dels preus excessiu, però també hi ha una competència deslleial important.

Hi ha una competència deslleial no només per no sotmetre's a la normativa a la qual se sotmet la majoria d'hoteles, la majoria d'empresaris turístics, sinó perquè aquesta falta de submissió permet una economia submergida que fa que puguin oferir millors preus, tenir un control menor sobre la seva empresa per part dels organismes oficials, poder fer contractes no sotmesos a reglamentació laboral, desviar els ingressos que produeixi el negoci; resumint, que permet tot un món submergit que creim que realment beneficia poc les nostres illes.

El Parlament, sensible a aquestes necessitats, ha fet feina d'una forma seriosa. Una feina que ha durat més d'un any i que s'ha reflectit en una dotzena de Propostes. Pro-

Nosaltres creim que el Govern no hauria de frustrar l'esperança que tots els Diputats que han intervingut han posat en la nostra feina. Creim que són unes conclusions asèptiques, no són unes conclusions contra ningú i molt manco contra el Govern. El Grup Parlamentari que dona suport al Govern les ha aprovat per unanimitat; esperam que aquesta unanimitat que han tengut tots els Grups de la Cambra serveixi perquè el Govern sigui sensible a aquestes propostes i no ens vegem, com passa amb els debats de turisme, que any darrera any les podríem reproduir. Podríem fer lectura del Diari de Sessions i presentar les mateixes esmenes, les mateixes proposicions, perquè pràcticament no s'ha donat compliment a cap.

Per tant, jo no faré lectura de les Resolucions que es presenten. El Diputat Sr Orfila n'ha fet una exhaustiva lectura, creim que som positives, creim que milloraran no sols el control de l'oferta, sinó la seva qualitat, i creim que servirán per donar una serietat al nostre producte davant els mercats exteriors. Creim que seria una passa important que d'aquí a poc temps el Govern pogués comparèixer i dir que totes aquestes resolucions s'han dut endavant.

Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr Nadal.

Por parte del Grupo Parlamentario POPULAR, tiene la palabra el Diputado Sr Jaén.

EL SR JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sra Presidenta. Sres i Srs Diputados.

Decía el Portavoz del Grupo SOCIALISTA al iniciar su intervención que los medios de comunicación reproducían día a día noticias sobre el turismo y eso, evidentemente, no debe extrañar en nuestra Comunidad Autónoma porque la importancia del turismo es capital. Es capital, porque es el sector clave que genera un importante porcentaje del

rio.

Sobre otros aspectos no me detendré porque ya han sido expuestos por el Presidente de la Comisión o tocados por los distintos portavoces que me han precedido en la tribuna. Yo creo que conviene que la Cámara sepa, al menos los Diputados que no pertenecen al Grupo POPULAR, cuales son las consideraciones que nosotros nos hicimos en principio en esta Comisión. Partimos desde luego de una base y es que el Grupo POPULAR, los Diputados que forman el Grupo POPULAR, ninguno de ellos es un converso en materia turística, es decir, hemos creído en el turismo siempre, no somos recién convertidos ni hemos hecho pintadas en las paredes de "Un altre turisme", sino que nosotros siempre hemos estado a favor del turismo.

La segunda consideración es la voluntad manifiesta de nuestro Grupo en colaborar en la solución del problema, lo hemos dicho siempre. Esto exigía como paso previo delimitar el problema, definirlo, después evaluarlo en sus aspectos cuantitativos, cosa que se ha hecho de una u otra forma con unos estudios, en los cualitativos también, y proponer las medidas que a nuestro juicio resolviesen o al menos minimizasen el problema. Ese era el diseño que tenía in mente el Grupo POPULAR y que ha aplicado en su trabajo.

La tercera consideración es que es bien cierto que han existido no pocas dificultades, aquí también se han aludido de pasada, y la primera, a nuestro juicio, todos lo hemos podido comprobar, ha sido que era un tema digamos novedoso y que aunque está presente en otras Comunidades Autónomas, tal vez con mayor incidencia que en la nuestra, nunca había sido tratado de forma sistemática. Por tanto, partíamos con un handicap, cual era desconocer y aprender por la experiencia ajena.

Pasaré por alto definiciones de la oferta turística legalizada o, mejor dicho, oferta turística regulada, que nos parece un término más apropiado, y entraré desde luego en o-

A pesar de todo eso, a pesar de las opiniones de los tour operadores también manifestadas en concreto por el representante de XXX, que decía textualmente que una oferta ilegal es un bloque de apartamentos que se comercializa a través de los canales de los tour operadores o agencias de viajes y decía que mirándolo así y es textual: "yo diría - afirmaba el Sr Reus - que hay muy poca oferta ilegal". Muy poca oferta ilegal, esta opinión la reiteraba de nuevo el Sr Perelló, alcalde, e incluso se ha podido detectar en Mallorca, a través de escritos de la Federación Hotelera de Mallorca que la Conselleria ha corroborado, solamente 44 presuntos apartamentos no regulados o de carácter ilegal.

A pesar de eso que estamos diciendo, algún Diputado o algún Grupo podría extraer la conclusión de que según nuestras palabras no existe el problema o que nosotros intentamos minimizarlo. Nada de eso, porque lo que pretendemos desde luego es situarlo en su justo término, en su justa medida, para evitar maximalismos, para evitar noticias sensacionalistas que lo único que hacen es perjudicar la imagen de nuestras islas.

Se deduce, por tanto, que nosotros también estamos en una postura beligerante, como han expuesto todos los Portavoces, absolutamente beligerante contra esos apartamentos que sin ser turísticos se comercializan por la vía como tales y eso lo hemos dicho y repetido porque nosotros también estamos a favor de la competencia reglada, de la competencia leal, estamos en contra del fraude fiscal, estamos en contra de la precarización del empleo. Nosotros, el Grupo POPULAR y el Gobierno, estamos en una política de protección al turista, por una mejora de la oferta y por un mejor control de la misma. También se han dado suficientes muestras, ya sea por la vía legislativa o por otros medios, de esto que ahora yo estoy afirmando.

En cuanto a las resoluciones, si que quisiera detenerme brevemente. A pesar de ese espíritu de consenso, hay

clamación; la declaración de zonas de infraestructura insuficiente ya está regulada por el artículo 14 del Decreto 60/89 de 22 de mayo y el Plan de Ordenación de la Oferta Turística está en proceso de concluirse una vez que se adjudicó y está próximo a venir a este Parlamento, así también como el Plan de Inspección en la resolución nº 11, la décimo primera, que también es una cuestión que se hace anualmente en la Conselleria.

Entre aquellas otras que consideramos que son de difícil o de imposible materialización o bien que escapan a nuestro ámbito competencial, hay el caso de la modificación de la Ley de Arrendamientos Urbanos, que desde luego no nos corresponde, o incluso del thime-sharing, por el cual no hemos pasado ni siquiera como para crear una ley de multipropiedad, porque en este momento se encuentra en situación de alegalidad i en concreto la resolución nº 6, la sexta, muy discutida en la Comisión, a la que nosotros dimos nuestro apoyo a cambio de esa unanimidad, que obliga al visado de los contratos de los intermediarios ante la Conselleria de Turismo.

En este aspecto nosotros tenemos serias dudas y no pocos recelos de que pueda establecerse este requisito. Hemos consultado la legislación comparada o la normativa comparada y nos hubiese gustado más el Decreto de Cataluña, donde simplemente, en su artículo 11, dice que no hay visado previo, sino tener a disposición de la autoridad administrativa - de la Conselleria de Turismo correspondiente - el contrato. No obstante, nosotros hemos cedido en lo que hemos tenido que ceder, nos parecía que las propuestas y el consenso merecían un esfuerzo y descamos, no sólo que hayamos acertado en el diagnóstico, como decía el Presidente, sino que estas propuestas sirvan para algo. Con el tiempo, y esto será pronto, veremos si sucede así.

Muchas gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Acabat el debat, passam primer a la votació de la Pro-

EL SR RICCI I FEBRER:

Per separat.

EL SR PRESIDENT:

Ho vol repetir, Sr Ricci?

EL SR RICCI I FEBRER:

Demanaria, si pot ser, que la sisena es votés per separat.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Ricci.

Passam a votar, idò, les Propostes de Resolució primera, segona, tercera, quarta, cinquena, setena, vuitena, novena, desena, onzena i dotzena.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Abstencions?

Queden aprovades per unanimitat de la Cambra.

Passam a votar la Proposta de Resolució Sisena. Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 55. Vots en contra, 1. No hi ha abstencions. Queda aprovada la Proposta de Resolució Sisena que acabam de sotmetre a votació.

IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. NÚM. 987/90, PRESENTADA PER LA COMISSIÓ TÈCNICA INTERINSULAR, RELATIVA A ATRIBUCIÓ DE COMPETÈNCIES ALS CONSELLS INSULARS EN MATÈRIA D'URBANISME I HABITABILITAT.

EL SR PRESIDENT:

Passam al punt quart de l'Ordre del Dia referit al debat de presa en consideració de la proposta presentada per la Comissió Tècnica Interinsular, relativa a atribució de competències als Consells Insulars en matèria d'Urbanisme i Habitabilitat, registrada amb el núm. 987/90.

Srs Portaveus que vulguin intervenir en el debat?

Per part del Grup Parlamentari d'UM, té la paraula el Portaveu Sr Miquel Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Avui tenim aquí la primera llei desenvolupant la Llei de Consells Insulars que vàrem aprovar l'any passat, referida a atribució de competències als Consells Insulars, i aquesta llei és precisament sobre una de les matèries de més contingut de totes les transferències que hi ha hagut, almanco de les primeres, de les que són dins l'article 148 de la Constitució Espanyola, de totes les matèries que s'han transferit a la Comunitat Autònoma, la d'Urbanisme i també d'Habitabilitat.

L'acord de la Comissió s'ha fet per unanimitat i per tant hi ha poques coses a dir. L'únic que s'ha de fer és ressaltar la importància d'aquesta primera llei que esperam que no serà la darrera i que suposarà la creació de les tres comissions insulars d'Urbanisme, que els Consells Insulars

mes de recursos d'alçada, ens pareix de difícil compliment per part de les Comissions Insulars i de totes maneres pensam que aquesta notificació ha de ser prèvia a la publicació de l'acord de la Comissió Insular d'Urbanisme, en aquest cas al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, perquè els 15 dies que hi ha per fer el recurs d'alçada o el termini corresponent no sofreixi cap minva. En qualsevol cas això s'estudiarà i pensam que serà l'única possible esmena que presentarem; si es justifica que es pot complir no en presentarem cap.

Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Diputat Sr Tuells.

EL SR TUELLS I JUAN:

Gracias, Sr Presidente.

Hoy es un día de satisfacción. Después de siete años del nacimiento, de la aprobación del Estatuto de Autonomía y de más de un año de la ley marco, de la Ley de Consells Insulares, por fin, según la Exposición de Motivos de esta Proposición, será el primer paso que ha de significar sin lugar a dudas una más próxima y mejor prestación del servicio público.

La verdad es que me la habeis fiado muy largo, señores del Gobierno. Han transcurrido más de siete años para que podamos dar este primer paso que, sin duda alguna, dice la Exposición de Motivos, supondrá una más próxima y mejor prestación de servicios. A sensu contrario, aunque no sea quizá el momento para practicar críticas, sino al contrario, para manifestar - insisto - satisfacciones, uno no puede dejar de pensar que siete años son muchos años para no haber podido dar más que un primer paso y que, sencillamen-

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President.

L'any 1983, just començat el primer període de sessions del Parlament de les Illes Balears, el President de la Comunitat Autònoma va fer unes declaracions que van ser recollides en el Diari de Menorca - em sembla que també a Eivissa eren similars - on deia que els Consells Insulars tindrien les competències que volguessin. El viatge a Itaca que vam emprendre l'any 1983 s'esdevé molt llarg, aquí ja s'ha anunciat. Nosaltres no pregam que el camí sigui llarg, però sí que voldríem que fos un camí ple d'aventures i de coneixences.

La llarga tramitació de la Proposició de Llei del Partit Socialista Obrer Espanyol de transferència de competències en matèria d'Urbanisme ens ha proporcionat força possibilitats d'establir coneixences, d'aprofundir en les dificultats i en les virtualitats i facultats que té l'exercici de la competència en matèria d'Urbanisme, una de les més importants, volem dir-ho, de les recollides a l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia.

Per tant, la gestió ha de passar als Consells Insulars i el fet que avui donem una altra passa endavant és una bona notícia per a la configuració dels Consells Insulars com a institucions de la Comunitat Autònoma. Els Consells Insulars, òbviament, no han de ser només organismes d'Administració Local i, per tant, només en la mesura que tinguin competències transferides com a pròpies, que n'hi ha moltes, i també com a delegades, seran institucions de la Comunitat Autònoma.

Es una proposició de llei duta de la Comissió Tècnica Interinsular per unanimitat. En aquest cas és molt difícil dir-ne més.

però el nostre Grup, concordant i coherent amb la postura que vam adoptar respecte de l'article 13 de la Llei de Consells Insulars sobre l'exercici de la potestat reglamentària normativa, ja anunciam que voldríem - i entenem que hauria de ser així - que si la competència és transferida com a pròpia ha de comportar també la potestat reglamentària normativa per als Consells Insulars. Es un debat que ara no vull encetar, però que també deix formulat aquí, des d'aquesta tribuna.

També vull manifestar un desig en nom del nostre Grup. Sovint s'ha dit aquí que els Consells Insulars, en exercici del govern que els correspon, haurien de tenir la possibilitat d'ordenar el seu territori insular a partir de la les voluntats democràticament manifestades en els comicis respectius i donar participació a les entitats ciutadanes. Idò bé, és desitjable que amb la transferència de les competències arribi el moment que no hi hagi més contenciosos polítics, contenciosos a vegades agres entre Consell Insular-Govern de la Comunitat Autònoma en aquesta matèria i deixar el camí lliure a l'única relació possible en un sistema absolutament autonomista en un territori dividit en illes, on els Consells Insulars tenen autogovern i aquesta és la via del contenciós administratiu, la via jurídica.

D'aquesta manera, repetesc, ens evitaríem declaracions, contradecacions, rèpliques i contrarèpliques amb un exercici polític que sense obviar el control parlamentari, que sempre hi ha de ser, és necessari que es pugui exercir des de les voluntats lliurement expressades a cada Consell Insular.

Gràcies i esper que el viatge a Itaca de les competències als Consells Insulars, repetesc, sigui ple de coneixences, però també més curt del que hem viscut fins ara.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Portaveu Sr Francesc Triay.

EL SR TRIAY I LLIBRE:

aquelles lamentables paraules del President de la Comunitat, fruit precipitat d'una mal dissimulada irritació i pronunciades en el marc solemne, quasi solemne, d'un debat sobre l'estat de la Comunitat.

Tots els Grups Parlamentaris, juntament amb el Govern, perquè junts constitueixen la Comissió Tècnica Interinsular, amb el seu suport actiu a la proposta que avui venim a prendre en consideració, venim a rehabilitar un procés de descentralització innecessàriament agredit. No voldria, però, que em considerassin poc cortès pel fet de fer recordatoris que poden ser desagradables per a qualcú, quan som davant una proposta que tothom recolza i que, per tant, mereix flors, violes i romaní i no àcides referències al Diari de Sessions, perquè és ben cert que si els antecedents són plens de crispació, de dilacions i de pauses, els fets, els resultats es presenten positius i encoratjadors.

La proposta és bona, la matèria Urbanisme s'atribueix íntegrament, sense deixar tuteles ni reserves, als Consells Insulars, reserves i tuteles que plantejades inicialment per la representació del Govern no van resistir les fermes aspiracions dels Consells Insulars. Si la gestió insular de qualque matèria té una plena justificació és aquesta de l'urbanisme; respon a una exigència permanent dels ciutadans de les Illes, a una set d'autogovern de cada illa; suposa una capacitat real d'incidència sobre la realitat territorial i socioeconòmica i exigeix escassos recursos. Amb 67 milions, com podem veure a l'artíclat de la llei i a la Memòria informativa que l'acompanya, 67 milions entre els tres Consells Insulars, més del 70% dels quals ja s'ha recollit al pressupost per al 1990, es pot fer satisfactòriament aquesta transferència.

Significa això que destruïm la Comunitat Autònoma, com algunes veus de mal averany mantenen? S'està en camí de crear tres Comunitats Autònomes en lloc d'una sola organitzada en Govern i Parlament i tres Consells Insulars? Privam amb aquesta iniciativa el Govern de la Comunitat

la Segona Legislatura. La prudència política i no la bogeria ha conformat una posició unànime, que coincideix bàsicament amb la proposta socialista inicial, que només ens pot produir goig i congratulacions i dir, per últim, que només ens cal desitjar i demanar a tots els Grups que col·laborin a fer-ho possible. Que per fer-ho possible, col·laborin a la celeritat, a la tramitació parlamentària, que recuperin encara que només sigui en setmanes el temps perdut i permetin, per tant, fer realitat social i jurídica la voluntat de descentralització que el Parlament avui expressa.

Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr Joan Verger.

EL SR VERGER I POCOVÍ:

Sr President. Sres i Srs Diputats,

Es debat avui la presa en consideració d'una llei presentada per la Comissió Tècnica Interinsular d'atribució de competències als Consells Insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat i en el cas lògic que tots els Grups diguem que sí. Dins la Comissió, Subcomissió i Comissió en representació del Govern, del Consell i dels grups polítics vàrem arribar a un consens i, per tant, seria una incongruència que avui no es recolzàs amb un vot positiu.

Proposició de Llei recolzada jurídicament per l'article 39 del nostre Estatut d'Autonomia, de la Llei de Consells Insulars i emmarcada també dins les competències municipals i dels Consells que els atribueix la Llei 7/85 de dia 2 d'abril, reguladora de bases de règim local, als seus articles 25 i 36, i per una altra part, amb un contingut que - em permetran l'expressió - en un sentit ampli jo entenc que forma part d'això que deim cooperació municipal, política municipi-

- el Sr Triay ha dit bogeries, supòs que aquí deim "botxeries", la diferència deu ser aquesta - o si ho hem fet més prest o més tard, si vàrem començar el 88 o acabam el 89, jo crec que l'important en matèries tan serioses com aquesta és que ho facem bé, no passa res si als Consells se'n dona un mes abans o un més després, això no té cap importància, l'important és que venguin relativament ben dotades i sabem l'esforç que hem hagut de fer dins la Subcomissió i torn a repetir la qüestió dels costos extra que això ha produït i es produiran també per als Consells, però crec que val la pena que aquesta competència tan relacionada amb els Consells i amb la cooperació municipal, des del punt de vista, sigui assumida amb la màxima celeritat dins les possibilitats lògiques i dins una lògica normal de bon funcionament de les institucions.

Per tant, el nostre Grup votarà que sí a aquesta presa en consideració. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula el Vice-president Sr Joan Huguet.

EL SR VICE-PRESIDENT DEL GOVERN (Joan Huguet i Rotger):

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Es podrà comprovar que avui era un dia en què el Vice-president sortís a aquesta tribuna només per fer una petita intervenció i ho volia fer des de l'escó dient textualment que agraesc la col·laboració de totes les institucions, Consell Insular de Mallorca, Consell d'Eivissa i Formentera, Consell Insular de Menorca i del Govern. Perquè acabés aquí la meua intervenció, volia afegir que gràcies a la seva col·laboració s'ha facilitat que avui discutíssim i aprovéssim per unanimitat la primera passa de descentralització de la Comunitat Autònoma de cara als Consells Insulars.

No obstant això, no he pogut resistir la temptació de

nar fins i tot amb un poc de pressa i per tan agraesc la seva col·laboració, deixant al marge la qüestió dels set anys d'Estatut i un de Consells Insulars, perquè tal vegada aquest no era el tema d'avui, a pesar que indiscutiblement tots els Diputats són lliures d'expressar aquí les coses que creguin convenientes.

Jo només vull tornar a insistir en un punt, senyor representant del CDS. No és que sigui "largo me lo fiais, señores del Gobierno"; jo crec que aquí és que tots ens ho fiam llarg, senyors del Govern i senyors dels Consells Insulars, però ara no feim un debat amb els Consells Insulars, sinó amb el Grup Parlamentari. Crec que ahir es van recollir certes expressions de com funcionava la Comissió Tècnica Interinsular, quina era la seva representativitat i quines eren les dificultats que tenia, de manera que don per reproduïdes les mateixes paraules que vam pronunciar en el debat d'ahir.

Al Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, jo li he de dir que estic content de la seva intervenció i que m'ha de permetre - i segur que el Sr López m'ho permet - que certament també m'ha deixat un poc sorprès, és a dir, que avui ha fet una intervenció per dir que unanimitat no vol dir assentiment ni que el seu Grup no pugui fer unes modificacions. Jo no vull entrar en aquest tema; vostè sí, que va ser un membre actiu, que va tenir la possibilitat de participar en totes les subcomissions i en la Comissió Tècnica Interinsular i potser que qüestions com les que aportat aquí s'haguessin pogut apuntar dins la Subcomissió. Li he de reconèixer que una ho va ser, el tema de la capacitat reglamentària, aquest sí que es va apuntar dins la Subcomissió. Per tant, quan això es tramiti, tindrà ocasió de fer-ho.

Al representant del Partit Socialista jo li he de dir en to col·loquial les mateixes paraules que vostè va pronunciar ahir aquí: No entenc l'agressivitat de la seva intervenció, he de reconèixer, això sí, en un tot de veu més o manco igual durant tota la seva intervenció, potser a causa de l'hora o de l'educació, això no li ho nec, però sí que hi ha hagut una càrrega d'agressivitat al meu parer innecessària en el tema

Ara bé, Sr Triay, la proposta que va presentar el Grup SOCIALISTA no solament va ser acceptada pels representants del Govern, sinó que ahir també ja vam dir quines altres propostes havien fet; es van deixar les propostes que havien fet amb anterioritat a les seves i van agafar aquesta d'Urbanisme, en base a un document que va presentar el Partit Socialista i també ho vam reconèixer ahir, però que vostè sap perfectament que tota la tramitació que hi ha hagut d'aquesta proposta dins la Subcomissió s'ha fet en base a informes, estudis, valoracions que majoritàriament ha aportat el Govern de la Comunitat Autònoma perquè és el que té la informació i és lògic i normal, però açò tampoc no eximeix els Consells Insulars de poder-ho presentar.

El seu document va servir de base, però avui no ratifiquem aquí per unanimitat el seu document, ratifiquem aquí per unanimitat la transferència d'Urbanisme que vostès van proposar, però en base a una proposta de tots els grups polítics i no únicament del Partit Socialista.

Jo només volia fer aquestes puntualitzacions amb el benentès que com a President de la Comissió Tècnica Interinsular, la qual va trobar en tot moment la col·laboració dels tres Consells Insulars, perquè crec que dins la Subcomissió, en aquesta tramitació, es va veure més la presència dels tres Consells Insulars i del Govern que la dels grups polítics amb interessos o visions diferents sobre el tema i jo vull destacar aquest fet perquè no ens equivoquen. Malgrat el retard que jo no justificaré, perquè en aquest cas no s'ha de justificar res, s'ha de reconèixer que amb la primera proposta - prest o tard, el temps ja ho jutjarà - s'ha demostrat que amb participació de les tres institucions insulars i del Govern de la Comunitat Autònoma, jo he pogut comprovar - és una impressió personal i per tant no té cap més valor que aquest - que s'ha estat més en funció dels Consells Insulars que en funció dels partits polítics representats.

Jo crec que açò ha estat important i d'aquí aquesta unanimitat, no ser per açò aquesta unanimitat. Demanar a

EL SR TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr President. Sr Vice-president.

Sr Huguet, no vegi cap agressivitat en les meves paraules. Era un recordatori, crec que fet amb serenitat, d'unes qüestions no antigues, sinó recents, de la mateixa antiguitat que aquesta proposició, de 18 mesos enrera.

Jo crec que amb les seves paraules precisament ha dramatitzat aquelles aleshores acalorades i poc afortunades afirmacions del Sr President. Jo crec que l'optimisme regna de bell nou en tots el Grups, però també en el Govern i que, per tant, aquella premonició que el Sr Cañellas ens feia que "amb les carreteres i l'urbanisme, tots a la una, no hi haurà caos administratiu, hi haurà caos circulatori" no es faci realitat.

Fetes aquestes crítiques, recordats aquests antecedents, qüestió obligatòria en qualsevol discurs i en qualsevol debat, vull insistir en la satisfacció que nosaltres sentim per l'aprovació inicial d'aquesta Proposició de la Comissió Tècnica Interinsular en la qual hem participat no tan sols posant en marxa la iniciativa, que lògicament s'ha transformat i perfeccionat, sinó també amb els treballs, crec que amb la màxima dedicació i entusiasme, que els representants del Grup SOCIALISTA han tingut en les representacions dels Consells Insulars, de les quals estam molt satisfets.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació la presa en consideració d'aquesta proposta.

Per tant, Sres i Srs Diputats que votin a favor de la presa en consideració de la Proposta de la Comissió Tècnica